

De allerliefste mama

Er zijn mama's die de gekste kleren dragen
er zijn mama's die niet boos zijn als je stoeit
er zijn mama's die zelf timmeren en zagen
of die vreselijk gaan lachen als je knoeit

Er zijn mama's die fantastisch autorijden
en die extra vlokken strooien op je brood
die ook rustig met je van een glijbaan glijden
en die kikkervisjes vangen in een sloot

Er zijn mama's die nooit roepen: handen wassen!
die altijd superaardig zijn en blij
die niet boos zijn als je spettert bij het plassen
maar de állerliefste mama is van mij!

Het mannenkoor wil een appel

'Voor wie is die appel?' vraagt het mannenkoor. Tante Dina kijkt even op van haar krant. 'O, die mag een van jullie wel hebben,' zegt ze.

'Hoera!' roepen de mannen. 'En wie mag hem opeten?'

Tante haalt haar schouders op. 'Dat moeten jullie zelf maar beslissen.'

'Ik weet het al,' roept een van de mannen.

'Wie de meeste billen heeft, mag de appel hebben!'

Het mannenkoor rent meteen naar de badkamer om te tellen.

'En?' vraagt tante als ze terugkomen.

'We hebben er allemaal twee,' zeggen de mannen somber.

'Tja,' zegt tante Dina. 'Dan moeten jullie maar iets anders verzinnen.'

‘Wie het langst op één been kan staan!’ roept een van de mannen.
Meteen tillen alle mannen een been op. En zo blijven ze staan. Vijf minuten, tien minuten, een kwartier... Maar de wedstrijd schiet niet zo op.

Af en toe valt er wel eentje om, maar er blijven gewoon veel te veel mannen overeind staan. Intussen zingt het mannenkoor over een reus die omviel, over een appel die van goud was, en over een ooievaar die ook op één poot stond.

Na een uur staan bijna alle mannen nog steeds keurig op één been.

‘Stop maar!’ roept een van de mannen dan. ‘We gaan iets anders proberen. Wie het hardst tegen de muur aan kan lopen, krijgt de appel.’

Maar dat wil tante Dina niet. ‘Geen sprake van,’ zegt ze streng. ‘Dat gebeurt niet. Zo meteen hebben jullie allemaal een bult.’

‘Dat geeft niet,’ roept het mannenkoor. ‘We doen gewoon wie de grootste bult heeft en die krijgt de appel!’

‘Ik weet iets beters,’ zegt tante. ‘Gaan jullie even netjes naast elkaar staan.’

En dan mogen de mannen één voor één een piepklein hapje van de appel nemen.

‘Dat was dat,’ zegt tante Dina als de appel op is.

‘Ik ga nu weer verder lezen.’

Ineens ziet een van de mannen een banaan op de fruitschaal liggen.

‘Voor wie is die banaan?’ vraagt hij. ‘Mogen we die ook verdelen?’

Tante Dina zucht eens diep.

‘Nee,’ zegt ze. ‘Gaan jullie maar lekker buitenspelen.’

En dan trekken alle mannen hun jas aan.

Als de mannen terugkomen, zien ze dat de banaan weg is. ‘Waar is de banaan nou gebleven?’ roepen ze verbaasd.

‘In mijn buik,’ zegt tante Dina. ‘Hij is op. Ik deed namelijk wie de meeste billen heeft en ik heb er drie.’

‘Dát willen we zien!’ roept het mannenkoor opgewonden.

‘Nee hoor,’ zegt tante Dina lachend. ‘Bovendien maakt het toch niets meer uit, want de banaan is al op.’

‘Dat is waar,’ zeggen de mannen. En dan gaan ze lekker zingen. Ze zingen over een mannenkoor dat honger had, over een verdwenen banaan, en over een tante met drie billen. Een héél bijzondere tante!

De blote koning in de krant

Ergens in een groot paleis
daar loopt heel ongezond
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
een blote koning rond

En komt zijn moeder op bezoek
wordt hij een beetje rood
want zijn moeder is wel lief
maar ze houdt niet zo van bloot

Dus heeft de koning iets bedacht
want weet je wat hij doet:
hij plakt zich vol met kranten
en dat staat hem echt heel goed

Dus als zijn moeder opbelt
en ze zegt: ik kom eraan
ziet ze meteen als ze er is
de laatste nieuwtjes staan...

